

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci navrhovatele: **Rytířský řád Křižovníků s červenou hvězdou**, se sídlem Platněřská 191/4, Praha 1, zastoupený JUDr. Ing. Jiřím Davidem, LL.M., advokátem se sídlem Kaprova 40/12, Praha 1, proti odpůrci: **město Dobřichovice**, se sídlem Vítova 61, Dobřichovice, zastoupený Mgr. Markem Hejdukem, advokátem se sídlem Jugoslávská 620/29, Praha 2, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2021/OOP - Územního plánu Dobřichovic, vydaného usnesením zastupitelstva odpůrce ze dne 24. 6. 2021, č. Z08-13-21, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 6. 10. 2022, č. j. 51 A 43/2022 - 168, ve znění opravných usnesení ze dne 28. 11. 2022, č. j. 51 A 43/2022 - 185, a ze dne 1. 12. 2022, č. j. 51 A 43/2022 - 191,

t a k t o :

Návrh odpůrce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se odpůrce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení výroku I. a III. v záhlaví specifikovaného rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), jímž krajský soud částečně vyhověl navrhovateli a zrušil ve výše uvedeném územním plánu, v části textové i grafické funkční využití pozemků, plochy zemědělské - *orná půda* (OP) v rozsahu pozemků parc. č. 1389/1, 1872/1 a 1871/10, plochy veřejně prospěšné stavby D.21 *Nová polní nezpevněná pěší a cyklistická stezka směrem v prodloužení ulice Anglické, propojující stávající zástavbu s přírodní lokalitou Krásná stráň* v rozsahu pozemku par. č. 1872/1, plochy přírodní - *krajinná zeleň* (KZ) v rozsahu pozemku parc. č. 347/1 a konečně plochy zemědělské - *zabradý v krajině* (ZK) v rozsahu pozemků parc. č. 1812, 1813, 1814/3, 1815, 1816, 1817/13, 1817/14, 1819/1, 1822/8 a 1824/11, vše v k. ú. Dobřichovice.

[2] Stěžovatel společně s podáním kasační stížnosti požádal Nejvyšší správní soud o přiznání jejího odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnil tím, že výkonem napadeného rozsudku mu hrozí nepoměrně větší újma, než jaká může přiznáním odkladného účinku

vzniknout jiným osobám, a přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není v rozporu s veřejným zájmem. Odkázal na § 55 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), podle něhož platí, že dojde-li ke zrušení části územního plánu, zastupitelstvo obce bezodkladně rozhodne o pořízení územního plánu nebo jeho změny a o jejím obsahu. Zároveň platí, že náklady s tím spojené platí obec, která rozhodla o pořízení územního plánu. Na základě cenových nabídek od kvalifikovaných osob, které jsou součástí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, činí dle stěžovatele odhad celkových nákladů na pořízení změny územního plánu v dotčených částech nejméně 850 000 Kč (bez DPH). V této souvislosti odkázal na § 38 odst. 1 a 6 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), podle nichž musí obec se svým majetkem nakládat s péčí řádného hospodáře a je zároveň povinna jej chránit před neoprávněnými zásahy. Dle vyjádření stěžovatele neučinil navrhovatel prozatím žádné konkrétní jednání se svými pozemky, nepředložil jakýkoliv záměr jejich využití a je ve fázi rozhodování, jak s nimi naloží. Výjimkou je pouze parc. č. 1872/1 v k. ú. Dobřichovice, kde zhotovil návrh parcelace a návrh na vytvoření nových komunikací a inženýrských sítí. Stěžovatel má tak za to, že v důsledku napadeného rozsudku mu vznikne nenahraditelná újma, neboť bude muset vynaložit značné náklady, které by mohly být využity jiným způsobem ku prospěchu obyvatel města. Upozornil i na časovou a administrativní zátěž spojenou s úpravou územního plánu.

[3] Navrhovatel ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že cenový odhad stěžovatele považuje za zavádějící, neboť v nyní posuzované věci se nejedná o klasickou změnu územního plánu, ale o pouhé „navrácení“ dotčených částí územního plánu do předchozího stavu, který již existoval a je zachycen. Podle cenového odhadu, který si navrhovatel nechal vypracovat od kvalifikovaných osob, by nutná komplementace územního plánu po změně učiněné krajským soudem neměla činit více než 180 000 Kč (bez DPH). K tomu podotkl, že jeho vlastní náklady vynaložené na projektovou dokumentaci mnohonásobně převyšují danou částku a je tak mnohem více postižen, než samotný stěžovatel. K odkazu stěžovatele na § 55 odst. 3 stavebního zákona navrhovatel uvedl, že se v tomto případě nezpracovává zpráva o uplatňování územního plánu ani zadání změny územního plánu, ale navazuje se na poslední úkon, který nebyl zrušením zpochybněn, čímž je původní územní plán. Má tak za to, že nelze vycházet z běžných cen vyčíslených pro změnu územního plánu. Podle jeho názoru nelze ani považovat náklady na uvedení územního plánu do souladu s pravomocným rozsudkem soudu za nevhodné náklady obce. Nesouhlasí s názorem stěžovatele, že navrhovateli přiznáním odkladného účinku nemůže vzniknout újma. Na některých dotčených parcelách totiž již navrhovatel přistoupil ke konkrétním krokům spojeným s budoucí výstavbou, které však byly přerušeny vydáním nového územního plánu. Je přesvědčen, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by stěžovateli nevznikla nepoměrně větší újma, než jaká by jeho přiznáním mohla vzniknout jiným osobám.

[4] V následném doplnění navrhovatel konkretizoval újmu, která by mu přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout. V souvislosti s plánovanou výstavbou na již dříve zmíněných pozemcích par. č. 1389/1, 1872/1 a 1871/10 vynaložil za přípravu projektové dokumentace částku 661 000 Kč (včetně DPH celkově 799 810 Kč), což doložil smlouvou o dílo ze dne 13. 7. 2020 a výpisy z provedených bankovních transakcí. Dále tvrdil, že vynaložil několik desítek tisíc korun za předchozí vytvoření geometrického plánu společností Česká geodetická s. r. o., což však není schopen doložit, neboť předmětná

pokračování

zakázka se týkala většího počtu pozemků. Rovněž upozornil na postupné zvyšování nákladů na stavební materiály (meziročně o 16,9 %) a stavební činnost celkově (meziročně o 11,9 %). Při plánované výstavbě 30 rodinných domů by se tak celkové náklady prodražily o několik desítek milionů Kč. S tím je podle navrhovatele taktéž spojena újma v podobě ušlého zisku související s oddálením realizace této investice. V případě odpůrce se tak podle navrhovatele nejedná o nepoměrně větší újmu, než která by přiznání odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Navrhovatel má dále za to, že přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s veřejným zájmem, neboť by došlo k prolomení právní jistoty a zároveň se nejedná o výjimečnou situaci, která by odůvodňovala přiznání odkladného účinku. Na závěr dodal, že v případě odpůrce nemohou být dodatečné náklady určené k doplnění územního plánu považovány za zásadní zásah, neboť jeho výdaje v roce 2022 dle schváleného rozpočtu (zveřejněný na internetových stránkách odpůrce) činily 89 440 000 Kč. Jím tvrzená újma tak nečiní ani 1% z jeho celkových schválených ročních výdajů.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej ovšem může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž se za použití § 120 s. ř. s. přiměřeně aplikuje § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Nutno podotknout, že § 73 s. ř. s. upravuje rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku u žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. V řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části tento návrh uplatnit nelze, neboť v soudním řádu správním schází zákonný podklad pro jeho aplikaci (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2010, č. j. 9 Ao 4/2010 - 20). Judikatura Nejvyššího správního soudu však dovodila, že v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části takovýto zákonný podklad představuje citovaný § 107 s. ř. s. Z povahy věci pak možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti připadá v úvahu právě v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí, kterým krajský soud vyhověl (byť jen částečně) návrhu a napadené opatření obecné povahy nebo jeho část zrušil. Případný odkladný účinek přiznaný kasační stížnosti totiž bude působit vůči rozhodnutí krajského soudu, tj. zamezí důsledkům zrušujícího rozsudku krajského soudu po dobu řízení o kasační stížnosti.

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] V této souvislosti je nutno podotknout, že kasační stížnost je opravným prostředkem mimořádným, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Přiznání odkladného účinku vůči pravomocnému rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí soudů. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsal slovy o nepoměrně větší újmě. To obzvláště platí v případě kasační stížnosti podané žalovaným (odpůrcem). S ohledem na jeho postavení v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyhrazeno zpravidla výjimečným situacím,

kteřé lze přirovnat například k situacím jako vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku apod. (srov. usnesení rozšířeného senátu tohoto soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49).

[8] Hrozící újmu stěžovatel spatřuje ve vynaložení neúměrně vysokých finančních nákladů na pořízení změny územního plánu, které by bylo možné využít hospodárnějším způsobem. Tuto újmu vyčíslil a doložil ve výši 850 000 Kč (bez DPH). Zároveň upozornil na časovou a administrativní zátěž spojenou s přijetím změny územního plánu. Navrhovatel naopak tvrdí, že náklady na přijetí změny územního plánu budou několikanásobně nižší a svoji vlastní újmu vnímá jako vyšší než újmu, která bude po právní moci napadeného rozsudku způsobena stěžovateli. Navrhovatel vyčíslil a doložil újmu ve výši 661 000 Kč (bez DPH), kterou již investoval do přípravy projektové dokumentace spojené s využitím pozemků. Ostatní vynaložené náklady či budoucí potencionální újma nebyly podle názoru Nejvyššího správního soudu bez důvodných pochybností spolehlivě prokázány.

[9] Kasační soud na základě výše uvedeného uvádí, že hrozící újma stěžovatele k přiznání odkladného účinku nestačí. Stěžovatel totiž musí prokázat vznik nepoměrně větší újmy, než která může vzniknout jiným osobám. Stěžovatel doložil, že mu nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti hrozí pravděpodobně větší újma, než navrhovateli, a to přibližně o 200 000 Kč (bez DPH). Vzhledem k újmě obou účastníků, která se pohybuje v řádu několik stovek tisíc korun českých, se ovšem nedá hovořit o tom, že by se v případě stěžovatele jednalo o újmu nepoměrně větší. Újmu hrozící navrhovateli kasační soud vnímá vzhledem k okolnostem případu taktéž za dosti významnou. Za této situace je tak podle názoru Nejvyššího správního soudu namíste hledět na pravomocný rozsudek krajského soudu jako na věcně správný do doby, než nebude případně zrušen na základě konečného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci samé.

[10] Kasační soud dále při posouzení stěžovatelova návrhu přihlédl rovněž k tomu, jaký by měl jím uváděný finanční výdaj dopad na jeho rozpočet. Ze schváleného rozpočtu na rok 2022 vyplývá, že výdaje odpůrce činily v loňském roce částku 89 440 000 Kč. Uváděné výdaje nutné pro změnu územního plánu (bez DPH) tak netvoří ani 1 % jeho celkového výdajového rozpočtu. Stěžovatel tvrdil, že finanční prostředky vynaložené na pořízení změny územního plánu by mohl využít vhodnějším způsobem. Nijak však neodůvodnil, proč by tyto nečekané výdaje znamenaly citelný zásah do jeho rozpočtu, např. že by kvůli nim nemohl uskutečnit jiné plánované záměry či investice. Stěžovatel tak neprokázal, že hrozící (finanční) újma bude znamenat zásadní zásah do jeho rozpočtu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2017, č. j. 5 As 24/2017 - 70). Co se týče uváděné časové a administrativní zátěže stěžovatele, kasační soud je toho názoru, že tato skutečnost sama o sobě (navíc předestřená pouze v obecné rovině) nemůže znamenat nepoměrně větší újmu.

[11] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v daném případě nejsou podmínky ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. naplněny, a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 19. ledna 2023

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu